

Budell i cervell

Sembla que els catalans sempre han actuat a contratemps. Utilitzen budell en lloc de cervell i, a vegades, al revés. El 1704 els catalans podien defensar una posició neutra (*doncs més de budell ibèric*). Però han escollit unir-se amb la gent del nord. Llavors calia fer servir el cervell català i adoptar o fer creure que adoptarien els valors dels aliats. Qui manaven, anglesos, prussians, saxons i holandesos, financers i principals forces de la gran aliança, practicaven la reforma protestant. El catòlic Carles d'Àustria era només un peó dintre aquest joc d'escac europeu. Sense un començament de conversió era escrit que els aliats no serien fidels als catalans. És com si haviem demanat als catòlics de l'època de ser solidaris amb els luterans suecs. Una altra lliçó de la guerra de successió és que els catalans només agafen la sobirania quan hi ha una dissensió entre Espanya i França. Europa quedant-se al marge i de poca influència sobre aquest assumpte. Però quan ha passat per aquí l'exèrcit de Napoleó amb, dintre les maletes, els valors revolucionaris, principalment les de l'estat de dret modern, els catalans han fet servir el seu budell ibèric. Desgraciadament ni un dia van poder ovacionar la *Pepa... ja...*

Tothom sap que el budell consta moltes neurones i constitueix un segon cervell. En fer servir al mateix temps i amb una coordinació estreta aquests dos cervells, els catalans aconseguiran trobar una nova via també plena d'esperança pel conjunt de les nacions ibèriques.

11 març 2018